

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2007/060 Mo

in de klacht nr. 06.4121 (122.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft een taxibedrijf. Voor een door klager geëxploiteerde taxi heeft hij bij verzekeraar een personenautoverzekering bedrijven afgesloten, die zowel het risico van wettelijke aansprakelijkheid als het risico van cascoschade dekt.

In artikel 2.1 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald:

‘2.1.1 De verzekeringnemer dient de premie, de kosten en de assurantiebelasting vooruit te betalen, uiterlijk op de 30e dag nadat zij verschuldigd zijn geworden.

2.1.2 Indien de verzekeringnemer het verschuldigde bedrag weigert te betalen of dit niet binnen de gestelde termijn betaalt, is de dekking geschorst met ingang van de eerste dag van het tijdvak waarover dit bedrag verschuldigd was.

(Verzekeraar) hoeft de verzekeringnemer niet in gebreke te stellen en het verschuldigde bedrag dient alsnog betaald te worden.

2.1.3 Geen dekking wordt verleend voor in de schorsingsperiode plaatsvindende gebeurtenissen. De dekking gaat pas weer in op de dag na ontvangst van het verschuldigde bedrag door (verzekeraar).’

Op 17 november 2005 was de bovengenoemde taxi bij een verkeersongeval betrokken. In een brief van 7 februari 2006 aan klager heeft verzekeraar met een beroep op de te late betaling van de premie geweigerd om de door klager geleden cascoschade uit te keren. Ook heeft hij klager bericht dat hij w.a.-uitkeringen waartoe hij wegens het verkeersongeval gehouden is, op klager zal verhalen.

2007/060 Mo

De klacht

Verzekeraar heeft de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad door geen dekking te verlenen voor de schade van 17 november 2005. Hij heeft klager geen aanmaning gestuurd die voldoet aan de voorwaarden die de Raad van Toezicht in eerdere uitspraken heeft gesteld. Verzekeraar heeft dus ten onrechte de polisdekking ingetrokken. Klager verwijst naar de uitspraken Nrs. 2002/050 Mo en 2006/022 Mo van de Raad.

Het standpunt van verzekeraar

Klager stelt, onder verwijzing naar twee uitspraken van de Raad, dat verzekeraar ten onrechte dekking voor de schade van 17 november 2005 heeft afgewezen, omdat verzekeraar in verband met niet door klager betaalde premie geen correcte aanmaning heeft gestuurd. Verzekeraar is het niet eens met deze stelling.

Aangezien klager de autoverzekering heeft afgesloten in de uitoefening van een taxibedrijf mag van artikel 7:934 BW worden afgeweken (artikel 7:943 lid 3 BW). Dat wil zeggen, dat bedrijfsmatig handelende verzekerden die de premie niet op tijd hebben betaald, niet behoeven te worden aangemaand als bedoeld in artikel 7:934 BW. Niettemin heeft verzekeraar dat wel gedaan.

Het gaat hier om de per 9 november 2005 verschuldigde premie van € 597,43, waarvoor kort na deze datum een premienota is verstuurd naar klager met daarop de waarschuwing dat er bij niet tijdig betalen van de premie geen dekking is. Omstreeks 30 november 2005 is een herinneringsbrief verstuurd met nogmaals een waarschuwing voor het risico van niet tijdig betalen en omstreeks 29 december 2005 nog een sommatiebrief. Pas hierna, op 3 januari 2006, heeft klager de premie betaald. Daarom is er voor de schade van 17 november 2005 geen dekking.

Klager moest vaker aangemaand worden omdat de premie niet op tijd betaald werd. Zo zijn ook de per 1 februari 2005 en 1 mei 2005 verschuldigde premies pas na herinneringsbrieven voldaan. Voor de per 19 juli 2005, 1 augustus 2005 en 1 januari 2006 verschuldigde premies moesten niet alleen herinneringsbrieven, maar ook nog sommatiebrieven verzonden worden, voordat deze premies werden voldaan. Ook bij andere autoverzekeringen van klager waren er steeds premieachterstanden, waarop klager herhaaldelijk moest worden geattendeerd.

Overigens is verzekeraar van mening dat het in geval van niet bedrijfsmatig handelende verzekerden verdedigbaar is, dat in de (dan verplichte) aanmaning niet expliciet een termijn van 14 dagen moet worden gesteld. Dat vereiste is immers niet in artikel 7:934 BW vastgelegd. Dat is bijvoorbeeld wel het geval in het verjaringsartikel (7:942 BW), waarin met zoveel woorden wordt geëist dat de mededeling aangetekend en ondubbelzinnig wordt gedaan en dat op de gevolgen wordt gewezen.

In de premieaanbiedingsbrief en de herinneringsbrief die verzekeraar gebruikt, krijgt de verzekerde trouwens een ruimere termijn om te betalen dan de wettelijk vereiste 14 dagen. Aldus is ten voordele van de verzekerde afgeweken van artikel 7:934 BW, hetgeen is toegestaan.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Klager is niet aangemaand conform hetgeen is bepaald in de

2007/060 Mo

uitspraken Nrs. 2002/050 Mo en 2006/022 Mo. Ongeacht of de verzekeringnemer een particulier is of zakelijk handelt, moet een aanmaning duidelijk zijn, temeer daar de kennis en ervaring wat verzekeringen betreft van menig ondernemer die van een particulier niet te boven gaat. Ook bij klager is dat het geval. De genoemde uitspraken van de Raad waarborgen doeltreffend de duidelijkheid van een aanmaning. Mogelijke eerdere betalingsperikelen zijn voor de onderhavige kwestie niet relevant.

Het overleg met verzekeraar

Ter zitting is de klacht met verzekeraar besproken.

Het oordeel van de Raad

1. De onderhavige schade is ontstaan toen het in Boek 7 titel 17 BW opgenomen nieuwe verzekeringsrecht nog niet in werking was getreden. Niettemin zal de Raad ook voor deze schade reeds uitgaan van hetgeen in (thans) artikel 7:934 BW en artikel 7:943 lid 3 BW is bepaald, zulks in overeenstemming met zijn vaste rechtspraak die onder meer blijkt uit zijn uitspraken Nr. 2002/50 Mo en 2006/022 Mo. Ook klager en verzekeraar gaan van de toepasselijkheid van het nieuwe recht uit.
2. Artikel 7:943 lid 3 BW staat toe dat van artikel 7:934 BW wordt afgeweken ten nadele van de verzekeringnemer of de tot uitkering gerechtigde indien de verzekeringnemer de verzekering sluit in de uitoefening van een beroep of bedrijf. Klager heeft de onderhavige verzekeringsovereenkomst afgesloten in de uitoefening van zijn bedrijf. Het stond partijen dan ook vrij van artikel 7:934 BW af te wijken.
3. Blijkens artikel 2.1.2 van de bij de onderhavige verzekeringsovereenkomst behorende voorwaarden zijn partijen overeengekomen dat artikel 7:934 BW niet op hun overeenkomst van toepassing zal zijn, immers is daarin bepaald dat verzekeraar de verzekeringnemer niet in gebreke hoeft te stellen.
4. Verzekeraar heeft klager kort na de premievervaldag (9 november 2005) een premienota gestuurd met de mededeling dat de premie uiterlijk op de dertigste dag na de premievervaldag betaald diende te zijn. Ondanks het hierboven onder 2. en 3. overwogene heeft verzekeraar klager omstreeks 30 november 2005 een herinnering gestuurd. Na ontvangst ervan had klager door binnen de gestelde termijn de premie te voldoen, kunnen voorkomen dat er geen dekking zou zijn voor de schade als gevolg van het ongeval op 17 november 2005. Klager heeft dit evenwel niet gedaan.
5. Een en ander leidt tot de conclusie dat de klacht ongegrond is.
6. Wel geeft de Raad verzekeraar in overweging om artikel 2.1.1 van de verzekeringsvoorwaarden dat bepaalt: 'De verzekeringnemer dient de premie, de kosten en de assurantiebelasting vooruit te betalen, uiterlijk op de 30e dag nadat zij verschuldigd zijn geworden', welk artikel door de erin voorkomende - innerlijk tegenstrijdig ogende - woorden 'vooruit te betalen' en 'nadat zij verschuldigd zijn geworden' voor de consument mogelijk niet geheel duidelijk is, te verduidelijken.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

2007/060 Mo

Aldus is beslist op 20 augustus 2007 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, mr. E.M. Dil-Stork en mr. P.A. Offers, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)